VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 16. jūlijā *

Personas datu aizsardzība – Sūdzība par Savienības tiešsaistes sociālā tīkla lietotāju personas datu pārzini – Regulas (ES) 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Saistošs Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmums – Sūdzības iesniedzēja lūgums piekļūt saistošā lēmuma sagatavošanas materiāliem – Piekļuves atteikums – Atcelšanas prasība – Pārsūdzams tiesību akts – Pieņemamība – Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts

Lietā T-183/23

Lisa Ballmann, ar dzīvesvietu Insbrukā [*Innsbruck*] (Austrija), ko pārstāv *F. Mikolasch*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, ko pārstāv *I. Vereecken*, *M. Gufflet* un *N. Peris Brines*, pārstāves, kurām palīdz *G. Ryelandt*, *E. de Lophem* un *P. Vernet*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Meta Platforms Ireland Ltd, Dublina (Īrija), ko pārstāv *M. Braun*, *H.-G. Kamann*, *F. Louis*, *A. Vallery*, advokāti, *D. Breatnach*, *B. Johnston*, *C. Monaghan*, *P. Nolan*, *L. Joyce*, *solicitors*, *D. McGrath*, *E. Egan McGrath*, *SC*, un *H. Godfrey*, *barrister*,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja O. Porkija [*O. Porchia*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], L. Madise [*L. Madise*] (referents), P. Niuls [*P. Nihoul*] un S. Vershūrs [*S. Verschuur*],

sekretāre: S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši 2024. gada 17. aprīļa rīkojumu *Ballmann*/Eiropas Datu aizsardzības kolēģija (T-183/23, nav publicēts, EU:T:2024:261), ar kuru *Meta Platforms Ireland* tika atļauts iestāties lietā Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atbalstam,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā Vispārējās tiesas 2024. gada 4. decembra jautājumus lietas dalībniekiem,

pēc 2025. gada 4. februāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Lisa Ballmann* lūdz atcelt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (turpmāk tekstā – "EDAK") lēmumu, kas ietverts 2023. gada 7. februāra elektroniskā pasta vēstulē, ar kuru noraidīts viņas pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu iesniegtais pieteikums par piekļuvi EDAK saistošā lēmuma 3/2022 sagatavošanas materiāliem par lietu, kuru attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, *Meta Platforms Ireland Ltd* (turpmāk tekstā – "*Meta*") un tās *Facebook* pakalpojumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") uzsākusi *Data Protection Commission* (Datu aizsardzības iestāde, Īrija, turpmāk tekstā – "Īrijas uzraudzības iestāde").

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

2 2018. gada 25. maijā prasītāja ar bezpeļņas apvienības *NOYB – European Center for Digital Rights* (turpmāk tekstā – "*NOYB*") starpniecību, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.) 77. pantu, vērsās *Österreichische Datenschutzbehörde* (Austrijas Datu aizsardzības iestāde) ar sūdzību pret *Facebook Ireland Ltd* (kopš 2022. gada – *Meta*) par datu apstrādi saistībā ar sociālā tīkla *Facebook* izmantošanu. Sūdzībā tika norādīts uz iespējamiem vairāku šīs regulas normu, it īpaši tās 6. un 9. panta, pārkāpumiem.

3 2018. gada 30. maijā Austrijas Datu aizsardzības iestāde pārsūtīja sūdzību Īrijas uzraudzības iestādei, jo tā uzskatīja, ka, ņemot vērā datu apstrādes pārrobežu raksturu saistībā ar sociālā tīkla *Facebook* izmantošanu un *Meta* iedibināšanas vietu Īrijā, pēdējā minētā iestāde ir kompetentā rīkoties kā "vadošā uzraudzības iestāde" saskaņā ar Regulas 2016/679 56. panta 1. punktu.

4 2021. gada 6. oktobrī pēc veiktās izmeklēšanas Īrijas uzraudzības iestāde saskaņā ar Regulas 2016/679 60. panta 3. punktu citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, proti, citu dalībvalstu un citu Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) līgumslēdzēju valstu uzraudzības iestādēm, nosūtīja lēmuma projektu. Vairākas no šīm iestādēm izteica būtiskus un motivētus iebildumus šīs regulas 4. panta 24. punkta izpratnē attiecībā uz atsevišķiem šajā lēmuma projektā ietvertajiem vērtējumiem.

5 Pēc tam, kad prasītāja tika informēta par Īrijas uzraudzības iestādes lēmuma projektu, tā pēc domstarpību rašanās starp viņu un šo iestādi par lēmuma projekta un citu dokumentu, ar kuriem bija notikusi apmaiņa procedūras gaitā, konfidenciālo raksturu, vairs neiesaistījās šajā procedūrā. Konkrētāk – viņai neesot bijušas attiecīgo uzraudzības iestāžu būtisko un motivēto iebildumu kopijas, tāpēc atšķirībā no *Meta* viņa neesot varējusi iesniegt apsvērumus par šiem iebildumiem un viņai neesot bijuši pieejami *Meta* apsvērumi.

6 2022. gada 25. jūlijā, pēc tam, kad Īrijas uzraudzības iestāde bija sazinājusies ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un nolēmusi neņemt vērā dažus būtiskos un motivētos iebildumus par tās lēmuma projektu, tā ar Regulu 2016/679 ieviestā konsekvences mehānisma ietvaros saskaņā ar tās 60. panta 4. punktu vērsās pie EDAK, lai tā paustu nostāju par šiem iebildumiem un pieņemtu saistošu lēmumu, pamatojoties uz šīs pašas regulas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

7 2022. gada 10. augustā *NOYB* rakstīja EDAK, lai izvairītos – tās ieskatā – no tā, ka procedūrā šajā iestādē tiek pārkāptas prasītājas tiesības tikt uzklausītai, kā arī vienlīdzīgas attieksmes princips, kas nostiprināti attiecīgi Hartas 41. un 20. pantā. *NOYB* aicināja EDAK ievērot šīs tiesību normas, ļaujot prasītājai tikt uzklausītai pēc tam, kad viņai tikusi dota piekļuve lietas materiāliem.

8 Ar 2022. gada 21. novembra vēstuli EDAK atbildēja *NOYB*, ka saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu un tās iekšējā reglamenta 11. pantu tās pienākums ir nodrošināt, lai pirms šāda lēmuma pieņemšanas tiktu uzklausīta ikviena puse, kuru var nelabvēlīgi ietekmēt saistošs lēmums, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu. EDAK atgādināja, ka tās lēmumi ir adresēti vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, izslēdzot jebkuru citu pusi, un ka saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu tai nav jāveic vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projekta vai šīs iestādes lēmumu pieņemšanas procesa pilnīga pārbaude. EDAK informēja *NOYB*, ka pēc strīda tvēruma padziļinātas analīzes tā ir secinājusi, ka saistošais lēmums, kas tai jāpieņem attiecīgajā procedūrā, nevar nelabvēlīgi ietekmēt prasītāju un ka tādējādi tai nav tiesību tikt uzklausītai EDAK.

9 2022. gada 5. decembrī EDAK pieņēma saistošo lēmumu 3/2022. Šī lēmuma 19. punktā EDAK norāda, ka tās ieskatā minētais lēmums nevar nelabvēlīgi ietekmēt prasītāju, līdz ar to viņa neatbilst nosacījumiem, lai iegūtu tiesības tikt uzklausītai saskaņā ar Hartas 41. pantu, piemērojamo judikatūru un EDAK iekšējā reglamenta 11. pantu. Tajā pašā punktā ir precizēts, ka tas neskar tiesības tikt uzklausītam un saistītās tiesības, kas prasītājai var būt valsts uzraudzības iestādēs.

10 2022. gada 31. decembrī Īrijas uzraudzības iestāde saskaņā ar Regulas 2016/679 60. panta 7. punktu pieņēma galīgo lēmumu par saistošā lēmuma 3/2022 īstenošanu.

11 Ar 2023. gada 6. janvāra elektroniskā pasta vēstuli *NOYB*, atsaucoties uz Hartas 41. pantu, Regulas 2016/679 60. un 65. pantu un "tiesībām piekļūt dokumentiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem", lūdza EDAK tai nosūtīt saistošo lēmumu 3/2022, Īrijas uzraudzības iestādes galīgo lēmumu un attiecīgo uzraudzības iestāžu būtiskos un motivētos iebildumus pret Īrijas uzraudzības iestādes lēmuma projektu.

12 Atbildot uz šo elektroniskā pasta vēstuli, EDAK 2023. gada 11. janvārī norādīja *NOYB*, ka sniegs tīmekļvietnes saites uz pieprasīto lēmumu tekstu, tiklīdz tie tiks publicēti, un ka tās pieteikums par piekļuvi būtiskajiem un motivētajiem iebildumiem tiks izskatīts kā pieteikums par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.). Tajā pašā dienā *NOYB* informēja EDAK par Īrijas uzraudzības iestādes galīgā lēmuma saņemšanu. 2023. gada 12. janvārī EDAK nosūtīja *NOYB* tīmekļvietnes saiti uz saistošā lēmuma 3/2022 tekstu.

13 Ar 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstuli *NOYB* iesniedza EDAK jaunu pieteikumu par piekļuvi visiem tās lietas materiāliem, galvenokārt atsaucoties uz prasītājas tiesībām, kas izriet no Hartas 41. panta "kā pusei", kā arī uz "jebkuru citu juridisko pamatu", piemēram, Hartas 42. pantu, LESD 15. pantu vai Regulu Nr. 1049/2001.

14 2023. gada 26. janvārī un 2. februārī EDAK, atsaucoties uz *NOYB* 2023. gada 6. janvāra elektroniskā pasta vēstuli un pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, piešķīra *NOYB* pilnīgu piekļuvi dažiem no pieprasītajiem būtiskajiem un motivētajiem iebildumiem un daļēju piekļuvi citiem no šiem iebildumiem.

15 2023. gada 31. janvārī, atbildot uz EDAK lūgumu *NOYB* sniegt paskaidrojumus, pēdējā minētā uzsvēra, ka tās pieteikums par piekļuvi lietas materiāliem galvenokārt ir balstīts uz Hartas 41. pantu – "bet arī uz jebkuru citu juridisko pamatu" – un neattiecas tikai uz būtiskiem un motivētiem iebildumiem.

16 Apstrīdētajā lēmumā, pirmkārt, EDAK, izsvērdama pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem, ņemot vērā Regulu Nr. 1049/2001, aicināja *NOYB* precizēt šī pieteikuma tvērumu saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu un piekrist pieņemamam risinājumam atbilstoši šī paša panta 3. punktam. Otrkārt, tā norādīja, ka vienlaikus ir padziļināti izvērtējusi pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un ka tā uzskata, ka prasītājai kā sūdzības iesniedzējai šajā ziņā nav piekļuves tiesību. Attiecībā uz šo pēdējo aspektu EDAK it īpaši atsaucās uz saistošā lēmuma 3/2022 19. punktu (skat. šā sprieduma 9. punktu) un savu 2022. gada 21. novembra vēstuli (skat. šā sprieduma 8. punktu), atkārtojot, ka šis saistošais lēmums nevarēja nelabvēlīgi ietekmēt prasītāju.

17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 7. aprīlī, prasītāja cēla šo prasību.

18 Ar 2023. gada 12. aprīļa lēmumu EDAK, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, piešķīra *NOYB* pilnīgu piekļuvi dažiem dokumentiem, kurus tā bija pieprasījusi 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstulē, un daļēju piekļuvi citiem no šiem dokumentiem.

Prasījumi

19 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl EDAK tajā ir noraidījusi pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem, ko tā bija iesniegusi saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu;

– piespriest EDAK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– piespriest *Meta* savus tiesāšanās izdevumus segt pašai.

20 EDAK prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un, ja tā netiktu nolemts, piespriest *Meta* savus tiesāšanās izdevumus segt pašai.

21 *Meta* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp to, kas radušies *Meta*.

Juridiskais pamatojums

Par prasības pieņemamību

22 EDAK atsaucas uz prasības nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka apstrīdētais lēmums nemainot prasītājas tiesisko stāvokli. Tas attiecībā uz prasītāju esot tikai starppasākums – akts, kura mērķis esot bijis saņemt no prasītājas papildu precizējumus par piekļuves pieteikuma priekšmetu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 2. punktu un – ņemot vērā lielo attiecīgo dokumentu skaitu, ko prasītāja turklāt esot akceptējusi, – rast pieņemamu risinājumu, piemērojot šī panta 3. punktu. Tātad apstrīdētajā lēmumā neesot ietverta EDAK galīgā nostāja par piekļuves pieteikuma būtību un – jo īpaši – tas neesot noraidīts.

23 Šajā ziņā EDAK precizē, ka tā prasītājas piekļuves pieteikumu ir izskatījusi, pamatojoties uz vienu no dažādajiem juridiskajiem pamatiem, kurus *NOYB* bija izvirzījusi 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstulē, šajā gadījumā – Regulu Nr. 1049/2001, un tādēļ tā gan pirms, gan pēc apstrīdētā lēmuma *NOYB* izsniedza vairākus dokumentus. EDAK apgalvo, ka šī pieteikuma vienīgais mērķis bija iegūt noteiktus dokumentus neatkarīgi no norādītā juridiskā pamata. Tādējādi prasītāja esot iesniegusi prasību, kas balstīta uz vairākiem juridiskiem pamatiem, nevis vairākus pieteikumus, no kuriem katrs ir balstīts uz atšķirīgu juridisko pamatu. Atsaucoties uz 2023. gada 12. aprīļa lēmumu (skat. šā sprieduma 18. punktu), EDAK apgalvo, ka, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, prasītājai galu galā ir piekļuve tiem pašiem dokumentiem kā tad, ja tās pieteikums tiktu izskatīts, ņemot vērā Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

24 *Meta* apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, jo apstrīdētais lēmums, ciktāl tas attiecas uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, esot tikai akts, kas tikai apstiprina EDAK 2022. gada 21. novembra vēstulē *NOYB* ietverto atbildi (skat. šā sprieduma 8. punktu), kas pati esot tikai starppasākums procedūrā, kuras nobeigumā tika pieņemts saistošais lēmums 3/2022. Ar šo vēstuli EDAK esot noraidījusi prasītājas 2022. gada 10. augustā iesniegto piekļuves pieteikumu (skat. šā sprieduma 7. punktu). Šo noraidījumu esot bijis iespējams apstrīdēt, tikai ceļot prasību par saistošo lēmumu 3/2022, ar ko tiek noslēgta procedūra.

25 Prasītāja apgalvo, ka tās prasība ir pieņemama.

26 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai atcelšanas prasību LESD 263. panta izpratnē var vispārīgi celt par visiem Savienības iestāžu un struktūru pieņemtajiem aktiem – lai kāds arī būtu to veids vai forma –, kas paredzēti tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kuras var ietekmēt prasītāja

intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts, un 2010. gada 18. novembris, *NDSHT*/Komisija, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Lai noskaidrotu, vai akts rada saistošas tiesiskas sekas, minētās sekas, paturot prātā šā akta būtību, jāizvērtē atbilstoši tādiem objektīviem kritērijiem kā šā akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī to izdevušās iestādes pilnvaras (skat. spriedumu, 2018. gada 20. februāris, Beļģija/Komisija, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā ziņā apstrīdami akti principā ir pasākumi, kuros galīgi ir noteikta Savienības iestādes vai struktūras nostāja administratīvās procedūras beigās un kuru mērķis ir radīt tādas saistošas juridiskas sekas, kas var skart prasītāja intereses, izņemot starpposma pasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu un kuriem nav šādu seku, kā arī agrāka, termiņā neapstrīdēta akta apstiprinājumus (skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *CSUE*/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Pirmām kārtām, EDAK izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir balstīta uz pieņēmumu, ka apstrīdētajā lēmumā tā nav lēmusi par piekļuves pieteikumu, kas balstīts uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, jo tā izvēlējusies piekļuves pieteikumu izskatīt, ņemot vērā tikai Regulu Nr. 1049/2001, juridisko pamatu, kas arī ir minēts *NOYB* 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstulē (skat. šā sprieduma 13. punktu) un kas būtu novedis pie tāda paša rezultāta kā tad, ja tā būtu piemērojusi iepriekš minēto tiesību normu. Taču šis pieņēmums ir kļūdains.

30 Apstrīdētais lēmums ir EDAK atbilde uz *NOYB* 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstulē ietverto pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem. Šajā elektroniskā pasta vēstulē prasītāja šo pieteikumu galvenokārt pamatoja ar Hartas 41. pantu un papildus ar "jebkuru citu juridisko pamatu", proti, galvenokārt Regulu Nr. 1049/2001.

31 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka tajā EDAK ir izteikusies gan par piekļuves pieteikumu, kas pamatots ar Hartas 41. pantu, pareizi saprotot, ka konkrētāk ir domāts šī panta 2. punkta b) apakšpunkts, gan par pieteikumu, kas pamatots ar Regulu Nr. 1049/2001. Tādējādi attiecībā uz piekļuves pieteikumu saskaņā ar šo regulu tā aicināja prasītāju precizēt tā tvērumu un piekrist pieņemamam risinājumam. Šajā ziņā, kā apgalvo EDAK, apstrīdētais lēmums ir tikai starppasākums, kura mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, kas šajā lietā tika pieņemts 2023. gada 12. aprīlī (skat. šā sprieduma 18. punktu), un tas nerada nekādas saistošas juridiskas sekas, kas varētu ietekmēt prasītājas intereses. Tomēr šī prasība nav vērsta pret šo apstrīdētā lēmuma daļu.

32 Attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu EDAK norādīja, ka tā to ir "padziļināti" izvērtējusi, pirms izlemt to noraidīt, jo prasītājai, kuru saistošais lēmums 3/2022 nevar nelabvēlīgi ietekmēt, nebija šādu piekļuves tiesību. Tātad jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā ir atteikta piekļuve materiāliem, ko prasītāja bija lūgusi, pamatojoties uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Turklāt, tā kā lūgums piekļūt lietas materiāliem un līdz ar to apstrīdētais lēmums tika pieņemti brīdī, kad jau bija pieņemts gan saistošais lēmums 3/2022, gan Īrijas uzraudzības iestādes galīgais lēmums, jāuzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverta galīgā EDAK nostāja attiecībā uz šo piekļuves pieteikumu, ciktāl tas ir balstīts uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, un tas tūlītēji un neatgriezeniski ietekmē prasītājas tiesisko stāvokli saistībā ar tās iespējamām tiesībām piekļūt EDAK lietas materiāliem.

33 Apstāklis, ka EDAK vienlaikus izskatīja piekļuves pieteikumu, kas pamatots ar Regulu Nr. 1049/2001, neatspēko iepriekš minētos secinājumus. Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās tiesības piekļūt lietas materiāliem un Regulā Nr. 1049/2001 paredzētās sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ietilpst divos dažādos tiesiskajos regulējumos.

34 Tā, visupirms, šīm abām tiesībām ir dažādi subjekti: kamēr tiesības piekļūt dokumentiem ir ikvienam Savienības pilsonim un ikvienai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, tiesības piekļūt lietas materiāliem ir personai, uz kuru "attiecas" šie lietas materiāli, proti, pašam tiesību subjektam.

35 Tad – abas šīs tiesības ne obligāti attiecas uz tiem pašiem dokumentiem: Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās piekļuves tiesības ir piemērojamas attiecīgās personas lietai, savukārt Regulā Nr. 1049/2001 paredzētās piekļuves tiesības ir piemērojamas visiem iestādes dokumentiem neatkarīgi no tā, vai pastāv attiecīgās personas lieta.

36 Turklāt, lai gan Regulas Nr. 1049/2001 7. un 8. pantā ir paredzēts divu posmu administratīvais process pirms iespējamās prasības celšanas Savienības tiesā, šāda prasība nepastāv attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

37 Visbeidzot – tiesības piekļūt dokumentiem ir pakļautas zināmiem ierobežojumiem, kas pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk, Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzēts izņēmumu tiesiskais regulējums, kas iestādēm dod tiesības atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt kādām no šajā pantā aizsargātajām interesēm. Savukārt tiesības piekļūt materiāliem ir ierobežotas, tikai "ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus". Jāpiebilst, ka pēdējās minētās atšķirības starp abiem režīmiem sekas ir tādas, ka netiek garantēts, ka piekļuves pieteikuma, kas pamatots ar Regulu Nr. 1049/2001, attiecībā uz dokumentiem rezultāts jebkādos apstākļos būs tāds pats kā tad, ja tas būtu iesniegts, pamatojoties uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā jānorāda, ka tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu un pretēji tam, ko EDAK apgalvo savos procesuālajos rakstos, tā atzina, ka šajā lietā prasītājai būtu bijusi plašāka piekļuve dokumentiem saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu nekā tā, kas pienākas saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001.

38 Tādējādi EDAK izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

39 Otrām kārtām, attiecībā uz argumentu par apstrīdētā lēmuma vienīgi apstiprinošo raksturu pietiek norādīt, ka tas izriet no EDAK 2022. gada 21. novembra vēstules kļūdainas interpretācijas. Ar šo vēstuli, kas nosūtīta laikā, kad norisinājās Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā procedūra, EDAK atbildēja uz *NOYB* 2022. gada 10. augusta vēstuli (skat. šā sprieduma 7. punktu), kurā tā tika aicināta ļaut *NOYB* īstenot tiesības tikt uzklausītai pēc tam, kad tai tikusi dota pilnīga piekļuve lietas materiāliem. Atbildē EDAK lēma tikai par prasītājas tiesībām tikt uzklausītai pirms saistošā lēmuma pieņemšanas, liedzot viņai šādas tiesības un šajā ziņā minot tikai Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu un sava reglamenta 11. pantu, kurā citastarp paredzēts, ka pirms šāda lēmuma pieņemšanas kolēģijai jānodrošina, "ka ir uzklausītas visas personas, kurām var tikt nodarīts kaitējums". 2022. gada 21. novembra vēstulē EDAK nepauda nostāju par iespēju piekļūt lietas materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu. No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums nevar tikt uzskatīts par tādu, kas tikai apstiprina šajā vēstulē teikto.

40 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, kā konstatēts šā sprieduma 30. punktā, ka minētais lēmums patiesībā ir EDAK atbilde uz pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem, kas ietverts *NOYB* 2023. gada 25. janvāra elektroniskā pasta vēstulē. Kā EDAK apstiprināja tiesas sēdē, tā 2023. gada 25. janvāra pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem uzskatīja par jaunu pieprasījumu salīdzinājumā ar pieteikumu, ko *NOYB* bija iesniegusi 2022. gada 10. augustā. Proti, šis pieteikums iesniegts pēc tam, kad pieņemts gan saistošais lēmums 3/2022, gan Īrijas uzraudzības iestādes galīgais lēmums par šī saistošā lēmuma īstenošanu. Tādējādi tas attiecās uz plašāku dokumentu apjomu nekā sākotnēji. Pēc būtības administratīvās lietas materiāli var mainīties laika gaitā atkarībā no tajā ietvertajiem aktiem vai dokumentiem.

41 Tādējādi prasība jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

42 Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kas attiecas uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un kam ir četras daļas. Pirmajā daļā tā apgalvo, ka piekļuve lietas materiāliem saskaņā ar šo tiesību normu nav pakļauta nosacījumam, ka piekļuves pieprasītāju nelabvēlīgi ietekmē balstoties uz šiem materiāliem pieņemtais pasākums, jo vienīgais piemērojamais kritērijs ir tāds, ka lieta attiecas uz šo pieteikuma iesniedzēju. Otrajā daļā tā apgalvo, ka uz to attiecas EDAK lietas materiāli, kuriem tā lūdza piekļuvi. Trešajā daļā tā apgalvo, ka minētajā tiesību normā paredzētās tiesības piekļūt lietas materiāliem nav atkarīgas no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītai. Ceturtajā daļā, kas izvirzīta pakārtoti, tā apgalvo, ka saistošais lēmums 3/2022 to katrā ziņā ietekmē nelabvēlīgi.

43 Pirmā, otrā un trešā daļa tiks izskatītas kopā, jo tās ir balstītas uz savstarpēji papildinošiem argumentiem.

44 Pirmajā daļā prasītāja norāda, ka EDAK atteikums piekļūt lietas materiāliem apstrīdētajā lēmumā ir balstīts uz konstatējumu, ka saistošais lēmums 3/2022 prasītāju nevar nelabvēlīgi ietekmēt. Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā atšķirībā no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta šāda prasība neesot paredzēta, bet tiesības piekļūt lietas materiāliem esot pakļautas vienīgi nosacījumam, ka šie lietas materiāli "attiecas" uz piekļuves pieprasītāju.

45 Otrajā daļā prasītāja apgalvo, ka nav apstrīdams, ka EDAK lietas materiāli, kuriem tā lūdza piekļuvi, "attiecas" uz viņu Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, jo saistošais lēmums 3/2022 attiecas uz procedūru, kas sākta pēc sūdzības, kuru tā saskaņā ar Regulas 2016/679 77. pantu iesniedza par *Meta* – kā atgādināts šī lēmuma 3. punktā. Minētajā lēmumā vairāk nekā 160 reizes esot atsauce uz sūdzību un tās autori.

46 Trešajā daļā prasītāja apgalvo, ka Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās tiesības piekļūt materiāliem ir autonomas tiesības salīdzinājumā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītam un ka tām ir plašāks tvērums nekā pēdējām minētajām. Tiesības tikt uzklausītam galvenokārt ietilpstot tiesībās uz aizstāvību, savukārt tiesības piekļūt materiāliem esot pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību sastāvdaļa. Tiesa abas šīs tiesības aplūkojot atsevišķi un nepadarot tiesības piekļūt lietas materiāliem atkarīgas no tiesībām tikt uzklausītam procedūrā.

47 Replikā prasītāja izklāsta argumentāciju par tiesību piekļūt lietas materiāliem apgalvoti autonomo raksturu. Šajā kontekstā tā it īpaši atgādina, ka saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu visiem tajā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tā

izvirza vairākus argumentus par Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta gramatisko, teleoloģisko un sistēmisko interpretāciju. Attiecībā uz šo pēdējo aspektu tā it īpaši apgalvo, ka viņas sūdzība ir tikusi "izskatīta" Hartas 41. panta 1. punkta izpratnē attiecīgajā procedūrā, ka – tāpat kā Hartas 8. panta 2. punktā nostiprinātās ikvienas personas tiesības piekļūt par viņu savāktajiem personas datiem – jābūt iespējai īstenot personas tiesības piekļūt lietas materiāliem, kas uz viņu attiecas, neatkarīgi no citu tiesību izmantošanas vai no apstākļa, ka tā tiek nelabvēlīgi ietekmēta, un ka nav nozīmes tam, kā ieinteresētā persona izmanto uz to attiecošos lietas materiālus.

48 Iebildumu rakstā EDAK uz vienīgā pamata pirmajām trim daļām kopumā atbild, būtībā apgalvojot, ka Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir piemērojams tikai situācijās, kurās lēmums, uz kuru attiecas šie lietas materiāli, var nelabvēlīgi ietekmēt personu, kas lūdz tiem piekļuvi.

49 Šajā ziņā, EDAK apgalvo, pirmkārt, ka no Hartas 41. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem ir tiesību uz labu pārvaldību "apakškomponents" un ka pēdējās minētās tiesības, kuru vispārīgā piemērojamība ir definēta šī panta 1. punktā, nav autonomas. Tādējādi tiesībām piekļūt lietas materiāliem esot "individuāla dimensija", jo to piemērošanas joma aptver tikai personas, kuru "jautājumu" izskata Savienības iestādes un struktūras.

50 Otrkārt, EDAK apgalvo, ka tiesību uz labu pārvaldību, kuru apakškomponents ir tiesības piekļūt lietas materiāliem, neautonomais raksturs nozīmē, ka personai būs tiesības piekļūt lietas materiāliem tikai tad, ja šādas piekļuves neesības gadījumā procedūras iznākums varētu būt citāds, tādējādi konkrēti ietekmējot tās tiesības uz aizstāvību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem tāpat kā tiesības tikt uzklausītam esot tiesību uz aizstāvību sastāvdaļa. Tāpēc personām, kuras nevar atsaukties uz patiesām tiesībām uz aizstāvību, proti, personām, attiecībā uz kurām nav sāktas procedūras, kuru nobeigumā varētu tikt pieņemts tās nelabvēlīgi ietekmējošs akts, neesot tiesību piekļūt lietas materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

51 Atbildē uz repliku EDAK noraida arī argumentus, kurus prasītāja balstījusi Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta gramatiskajā, teleoloģiskajā un sistēmiskajā interpretācijā. Pirmkārt, EDAK uzskata, ka prasītājas atsauce uz Regulu 2016/679, lai pamatotu Hartas gramatisko interpretāciju, no metodoloģiskā viedokļa ir nepareiza un tajā nav ievērota hierarhija starp Savienības atvasināto tiesību aktu un primārajām tiesībām. Katrā ziņā Hartas 41. pantā esot atsauce uz "jautājuma [lietas]" izskatīšanu vai "materiāliem", savukārt Regulā 2016/679 esot atsauce uz sūdzību izskatīšanu, un tā esot cita darbība, turklāt nevar uzskatīt, ka šajā lietā EDAK būtu izskatījusi prasītājas lietas vai materiālus. Otrkārt, EDAK apgalvo, ka tiesības piekļūt materiāliem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu nav beznosacījuma, un apstrīd analoģijas ar personas tiesībām piekļūt attiecībā uz to savāktajiem personas datiem atbilstību. EDAK uzsver, ka tiesību piekļūt materiāliem mērķis ir ievērot tiesības uz aizstāvību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu, ļaujot personām, uz kurām attiecas pasākumi, kas tās var nelabvēlīgi ietekmēt, iepazīties ar dokumentiem, kuriem ir nozīme to aizstāvībai, – tātad šīs tiesības nevar tikt aplūkotas izolēti. Šajā lietā prasītāja neesot pierādījusi, ka EDAK atteikums piešķirt viņai piekļuvi lietas materiāliem apdraud viņas tiesības uz aizstāvību. Tā kā saistošais lēmums 3/2022 nav adresēts prasītājai un viņu neietekmē, šis atteikums nevar viņu nelabvēlīgi ietekmēt. Prasītājas rīcībā esot valsts tiesību aizsardzības līdzekļi, lai apstrīdētu kompetento uzraudzības iestāžu galīgos lēmumus, ar kuriem tā nav apmierināta, un, ja ar šādu lēmumu tiek īstenots EDAK pieņemts saistošs lēmums un tiek apstrīdēta tā spēkā esība, valsts tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jāvēršas Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par tā spēkā esības izvērtējumu.

52 *Meta*, pirmkārt, apgalvo, ka ar Regulu 2016/679 tās 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā procedūrā, kas ir administratīva rakstura, sūdzības iesniedzējam nav piešķirtas tiesības tikt uzklausītam vai piekļūt EDAK lietas materiāliem. Šajā ziņā tā velk paralēles ar Savienības konkurences tiesību normu piemērošanas procedūrām, norādot, ka šajās procedūrās tie uzņēmumi, pret kuriem ir vērsta izmeklēšana, un tie, kas iesnieguši sūdzību, nav vienādā procesuālajā situācijā. Pēdējo minēto uzņēmumu procesuālās tiesības neesot tik plašas kā pirmo uzņēmumu tiesības uz aizstāvību. Tiem esot tikai ierobežota piekļuve lietas materiāliem un tikai īpašos apstākļos, it īpaši, ja viņu iesniegto sūdzību ir paredzēts noraidīt. Neviens Regulas 2016/679 elements nenozīmējot, ka sūdzības iesniedzējam būtu jābūt tādā pašā procesuālajā situācijā kā lietas dalībniekam, uz kuru attiecas izmeklēšana. Ne šajā regulā, ne EDAK iekšējā reglamentā sūdzības iesniedzējam neesot piešķirtas tiesības piekļūt lietas materiāliem. Turklāt pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips neesot piemērojams starp sūdzības iesniedzēju un personu, uz kuru attiecas izmeklēšana Regulas 2016/679 60. pantā vai 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā procedūrā.

53 Otrkārt, *Meta* apgalvo, ka prasītājai nav arī tiesību piekļūt EDAK lietas materiāliem, pamatojoties uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tā norāda, ka šīs tiesības ir daļa no Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību uz aizstāvību kopuma un ka piekļuves pieteikuma iesniedzējam, lai iegūtu šādas tiesības, tātad ir jāpierāda, ka procedūra viņu ietekmē nelabvēlīgi. Nepietiekot ar to, ka uz viņu attiecas šīs procedūras lietas materiāli. Šajā lietā prasītājas iesniegtais pieteikums par piekļuvi lietas materiāliem neesot saistīts it īpaši ar tiesībām tikt uzklausītai. Turklāt prasītāja neesot cēlusi prasību par saistošo lēmumu 3/2022, kas būtu pamatota ar apgalvotu tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Patiesībā viņas pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem pamatojot nodoms piedalīties citās tiesvedībās valsts tiesās, kurās citastarp ir iesaistīta *Meta*.

54 Apsvērumos par iestāšanās rakstu prasītāja atsaucas uz 2023. gada 7. decembra spriedumu *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām) (C-26/22 un C-64/22, EU:C:2023:958), kurā Tiesa esot nospriedusi, ka sūdzības iesniedzējiem ir tiesības, lai par šo sūdzību tiktu pieņemts lēmums, un ka šis lēmums ir pakļauts pilnīgai pārbaudei tiesā, kā paredzēts Regulas 2016/679 78. pantā. Tas nozīmētu gan tiesības tikt uzklausītam, gan tiesības piekļūt lietas materiāliem. Šie principi būtu jāpiemēro arī tad, ja sūdzības izskatīšanā tiek izmantots konsekvences mehānisms, kurā darbojas EDAK, pieņemot saistošu lēmumu. Turklāt priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka papildu procesuālos noteikumus Regulas 2016/679 piemērošanai (COM(2023) 348 final), gan redakcijā, kas izriet no Eiropas Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem, gan redakcijā, kādu pilnvarojusi piedāvāt Eiropas Savienības Padome, esot paredzētas sūdzību iesniedzēju, kā arī pārziņu tiesības piekļūt lietas materiāliem. Tāpat arī prasītāja apstrīd *Meta* attēlotās paralēles ar Savienības konkurences noteikumu piemērošanas procedūrām nozīmi.

55 Šajā ziņā Hartas 41. panta "Tiesības uz labu pārvaldību" 1. punktā noteikts, ka "ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās".

56 Šī paša panta 2. punktā precizēts, ka šīs tiesības ietver ["it īpaši"]:

"a) ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt;

b) ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus;

c) pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus.”

Par tiesību piekļūt lietas materiāliem autonomo raksturu attiecībā pret tiesībām tikt uzklausītam

57 Vispirms jāuzsver, ka starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka nav neviena tiesību akta, kas konkrēti reglamentētu vai *a fortiori* ierobežotu saskaņā ar Regulas 2016/679 77. pantu iesniegtas sūdzības iesniedzēja tiesības piekļūt EDAK sagatavojošajiem materiāliem par saistoša lēmuma pieņemšanu atbilstoši šīs regulas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktam. It īpaši šo tiesību izmantošanas ierobežojumi nav atrodami ne Regulā 2016/679, ne EDAK reglamentā, kā tā apstiprināja, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu tiesas sēdē.

58 Šādos apstākļos jānosaka, vai Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā sūdzības iesniedzējam ir piešķirtas tiesības piekļūt šādiem materiāliem vai arī šo tiesību īstenošana ir pakārtota Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātajām tiesībām tikt uzklausītam.

59 Lietas dalībnieki nav vienisprātis par šajā tiesību normā paredzēto tiesību piekļūt lietas materiāliem autonomo raksturu. Saskaņā ar EDAK un *Meta* nostāju šīs tiesības nav autonomas, bet gan izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa, kālab tās var izmantot tikai personas, pret ko ir sākta procedūra, kuras iznākumā var tikt pieņemts akts, kas tās var nelabvēlīgi ietekmēt. Savukārt prasītāja uzskata, ka šīs tiesības nav atkarīgas no tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa un ir pakļautas tikai vienam nosacījumam, ka lietas materiāli “attiecas” uz personu, kas lūdz tiem piekļuvi.

60 Vispirms jānorāda, ka šajā lietā pieteikumu par piekļuvi EDAK lietas materiāliem prasītāja iesniedza brīdī, kad administratīvais process, kurā tika pieņemts saistošais lēmums 3/2022, jau bija pabeigts un kad Īrijas uzraudzības iestāde jau bija īstenojusi šo lēmumu ar 2022. gada 31. decembra galīgo lēmumu (skat. šā sprieduma 30. un 40. punktu). Šī pieteikuma mērķis bija ļaut prasītājai nevis īstenot iespējamās tiesības tikt uzklausītai procedūrā EDAK, kā to turklāt uzsver *Meta*, bet gan iegūt informāciju par šo lēmumu sagatavošanas gaitu un it īpaši pārbaudīt, vai un kādā mērā viņas sūdzības elementi ir tikuši ņemti vērā un par tiem ticis lemts, lai vajadzības gadījumā varētu lietderīgi aizstāvēt savu nostāju tiesvedībās valsts tiesās par saistošo lēmumu 3/2022. Tiesas sēdē prasītāja tādējādi paziņoja, ka jautājums par iespējamu viņas tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu procedūrā EDAK nav šīs tiesvedības priekšmets.

61 Kā pamatoti norāda prasītāja, Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta formulējums personas tiesības piekļūt lietas materiāliem, kas uz to attiecas, neierobežo ar apstākli, ka šiem lietas materiāliem jābūt saistītiem ar pasākumu, kas to var nelabvēlīgi ietekmēt. Šāda prasība, protams, ir ietverta Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kurā ir nostiprinātas tiesības tikt uzklausītam, bet nekas ne šo tiesību normu formulējumā, ne Hartas 41. panta formulējumā, aplūkojot to kopumā, principā nepakārto pirmo tiesību īstenošanu otro tiesību īstenošanai.

62 Lai gan ir taisnība, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem ir priekšnoteikums tiesību uz aizstāvību efektīvai īstenošanai, to piemērošanas joma tomēr var būt plašāka. Turklāt tā tas ir prasītājas gadījumā, kura, kā konstatēts šā sprieduma 60. punktā, lūdza piekļuvi EDAK lietas materiāliem nevis, lai tiktu uzklausīta un nodrošinātu savu aizstāvību notiekošā administratīvajā procesā, bet lai iepazītos ar to saturu nolūkā izvērtēt iespēju celt prasību tiesā. Tādējādi Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās tiesības piekļūt lietas materiāliem nevar būt tikai tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa sekas.

63 Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts jālasa kopsakarā ar šī paša panta 1. punktu tādējādi, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem ir saistītas ar ikvienas personas tiesībām uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās. Taču pēdējās minētās, izskatot personu jautājumus, ne tikai veic pasākumus, kas tām ir vai var būt nelabvēlīgi. Tas, ka personas jautājumi ir jāizskata taisnīgi, it īpaši var tikt interpretēts tādējādi, ka tas nozīmē pienākumu tai nosūtīt administratīvās lietas materiālus, kas uz to attiecas.

64 Tāpat jāņem vērā, ka Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās tiesības piekļūt lietas materiāliem ir daļa no "tiesībām uz labu pārvaldību", kas ir Hartas 41. panta priekšmets kopumā. Taču pēdējais minētais pants attiecas ne tikai uz tā 2. punkta a) apakšpunktā konkrēti paredzēto tiesību tikt uzklausītam Savienības iestādēs un struktūrās īstenošanu, bet tam ir plašāks tvērums, kas iekļauj arī citas tiesības vai principus, kuri šīm iestādēm un struktūrām jāievēro attiecībās ar personām. Tādējādi it īpaši princips, saskaņā ar kuru lietas jāizskata pieņemamā termiņā (Hartas 41. panta 1. punkts), Savienības iestāžu un struktūru pienākums pamatot savus lēmumus (Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts), princips, saskaņā ar kuru Savienībai ir jāatlīdzina tās iestāžu radītie zaudējumi (Hartas 41. panta 3. punkts), un princips, saskaņā ar kuru Savienības iestādēm ir pienākums sazināties ar personām Savienības valodā, kuru tās izmanto (Hartas 41. panta 4. punkts), neaprobežojas tikai ar situācijām, kurās jāpiemēro tiesības uz aizstāvību.

65 Līdz ar to ir jāsecina, ka personai ir tiesības piekļūt lietas materiāliem, kas uz to attiecas, pat ja tā nav situācijā, kurā tā varētu īstenot savas tiesības tikt uzklausītai, tomēr ar nosacījumu – kā tas turpmāk tiks sīkāk izklāstīts –, ka attiecīgajā jomā nav konkrētu noteikumu, kas ierobežotu šo tiesību piekļūt lietas materiāliem īstenošanu atbilstoši Hartas 52. panta 1. punkta prasībām.

66 Šā sprieduma 65. punktā izdarīto secinājumu neatspēko judikatūra, uz kuru EDAK un *Meta* atsaucas procesuālajos rakstos, kā arī tiesas sēdē.

67 Tā, runājot par 2013. gada 26. februāra spriedumu Spānija/Komisija (T-65/10, T-113/10 un T-138/10, nav publicēts, EU:T:2013:93), papildus tam, ka tas apelācijas tiesvedībā tika atcelts ar 2015. gada 24. jūnija spriedumu Spānija/Komisija (C-263/13 P, EU:C:2015:415), šā sprieduma 38. punkts, kuru citējusi EDAK, būtībā tikai atgādina, ka Hartas 41. pantā paredzētās tiesības uz labu pārvaldību nav autonomas tiesības, bet gan izpaužas dažādās īpašās tiesībās, piemēram, ikvienas personas tiesībās piekļūt lietas materiāliem, kas uz to attiecas. 2015. gada 20. maija spriedums *Yuanping Changyuan Chemicals*/Padome (T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 225. punkts) neattiecas uz tiesībām piekļūt lietas materiāliem, bet gan uz minimālā termiņa, kas attiecīgajiem uzņēmumiem noteikts piemērojamajā tiesiskajā regulējumā apsvērumu iesniegšanai, neievērošanu Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta kontekstā. Spriedumi, 2018. gada 13. septembris, *UBS Europe* u.c. (C-358/16, EU:C:2018:715, 66. punkts), 1994. gada 6. decembris, *Lisrestal* u.c./Komisija (T-450/93, EU:T:1994:290, 42. punkts), 1995. gada 29. jūnijs, *ICI*/Komisija (T-36/91, EU:T:1995:118, 69. punkts), 1999. gada 9. jūlijs, *New Europe Consulting* un *Brown*/Komisija (T-231/97, EU:T:1999:146, 42. punkts), un 2021. gada 14. jūlijs, AI/*ECDC* (T-65/19, EU:T:2021:454, 155. punkts) attiecas uz situācijām, kurās bija jānodrošina ieinteresētās personas tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips un kurās šīs personas tiesības piekļūt lietas materiālos esošajiem dokumentiem bija paredzētas tikai kā šī principa sastāvdaļa.

68 Attiecībā uz 2018. gada 13. decembra spriedumu *Ryanair* un *Airport Marketing Services*/Komisija (T-165/15, EU:T:2018:953) jāatgādina, ka valsts atbalsta kontroles jomā tiesību piekļūt Eiropas Komisijas administratīvās lietas materiāliem ierobežojumi ir "noteikti tiesību aktos" Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, tie izriet gan no Līguma noteikuma, gan no atvasināto tiesību akta, kas pieņemts, lai nodrošinātu tā īstenošanu. Šajā ziņā jānorāda, ka minētajā jomā procedūru

regulējošie pamatprincipi ir tieši definēti Līgumā, proti, LESD 108. pantā. Šo pantu, kas aizstāja EK līguma 93. pantu (kļuvis par EKL 88. pantu), Tiesa pastāvīgi ir interpretējusi tādējādi, ka tas prasa, lai Komisija rīkotu sacīkstes principā balstītas debates un lai tā ievērotu tiesības uz aizstāvību tikai par labu dalībvalstij, kas ir atbildīga par atbalsta piešķiršanu, nevis par labu citām ieinteresētajām personām procedūrā, tostarp sūdzības iesniedzējam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 59. punkts; 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81.–84. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Ryanair* un *Airport Marketing Services*/Komisija, T-165/15, EU:T:2018:953, 56. punkts).

69 Šī judikatūrā sniegtā Līguma panta interpretācija, kas ir tādā pašā līmenī tiesību normu hierarhijā kā Hartas 41. pants, bet ko var uzskatīt par *lex specialis* attiecībā pret pēdējo minēto pantu, ir pārņemta Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108.] panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), kura aizstāta ar Padomes Regulu (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.). Abās regulās it īpaši tiesības piekļūt Komisijas administratīvās lietas materiāliem ir paredzētas par atbalsta piešķiršanu atbildīgajai dalībvalstij (šajā nozīmē attiecībā uz Regulu Nr. 659/1999 skat. spriedumu, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 56.–58. punkts).

70 2018. gada 13. decembra spriedumā *Ryanair* un *Airport Marketing Services*/Komisija (T-165/15, EU:T:2018:953) rasto risinājumu nevar attiecināt uz tādu gadījumu kā šajā lietā. Proti, šajā lietā aplūkotajā jomā nav nekādu "tiesību aktos paredzētu" ierobežojumu Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē sūdzības, kas iesniegta saskaņā ar Regulas 2016/679 77. pantu, autora tiesībām piekļūt EDAK lietas materiāliem, kā tas jau konstatēts šā sprieduma 57. punktā. Turklāt lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, prasītājas, atsaucoties uz Hartas 41. pantu kopā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, apstrīdēja atteikumu piekļūt lietas materiāliem saistībā ar valsts atbalstu, ko Komisija tām bija izteikusi administratīvā procesa laikā, savukārt šajā lietā gan pieteikums par piekļuvi lietas materiāliem, gan EDAK lēmums, ar kuru tas noraidīts, tika pieņemts pēc administratīvā procesa pabeigšanas, proti, brīdī, kad vairs nepastāvēja iespēja, ka tiks pārkāptas tiesības uz aizstāvību (skat. šā sprieduma 30., 40. un 60. punktu).

71 Tāpat šajā analīzes stadijā izskatītā jautājuma atrisināšanā nav nozīmes *Meta* attēlotajai analoģijai ar ierobežotām procesuālajām tiesībām, kuras ir atzītas sūdzības iesniedzējam uzņēmumu koncentrācijas kontroles procedūrās un LESD 101. panta piemērošanas procedūrās, atsaucoties uz 2012. gada 28. jūnija spriedumu Komisija/*Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393) un 2014. gada 27. februāra spriedumu Komisija/*EnBW* (C-365/12 P, EU:C:2014:112), kas attiecas uz pieteikumiem par piekļuvi Komisijas administratīvās lietas materiāliem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001. Proti, šajās nomās ir arī īpašs tiesiskais regulējums, kas ierobežo piekļuvi Komisijas lietas materiāliem uzņēmumu koncentrācijas kontroles procedūrās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 118. un 119. punkts), un LESD 101. panta piemērošanas procedūrās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86. punkts).

72 Lietā, kurā pasludināts 2022. gada 1. jūnija spriedums *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV (T-510/17, EU:T:2022:312), prasītāji bija kredītiestādes akcionāri vai obligāciju turētāji pirms noregulējuma noteikuma pieņemšanas attiecībā uz to, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu

(ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.). Tie it īpaši norādīja uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo ne Vienotā noregulējuma valde (VNV), ne Komisija pirms apstrīdēto lēmumu pieņemšanas tiem neesot devusi piekļuvi dokumentiem, uz kuriem tās bija balstījušās, pieņemot šos lēmumus.

73 Lietā, kurā pasludināts 2022. gada 1. jūnija spriedums *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV (T-510/17, EU:T:2022:312), tāpat kā šajā lietā prasītāji tātad bija lūguši piekļuvi lietas materiāliem brīdī, kad administratīvais process jau bija pabeigts, lai varētu īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Minētajā lietā Vispārējā tiesa secināja, ka prasītāji nevar atsaukties uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām tiesībām piekļūt lietas materiāliem, iepriekš norādījusi, ka šīs tiesības attiecas uz personām vai uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem ir sāktas procedūras vai pieņemti lēmumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 1. jūnijs, *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV, T-510/17, EU:T:2022:312, 463. punkts), bet šajā lietā tas tā nebija. Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Vispārējā tiesa tomēr ņēma vērā it īpaši to, ka Regulā Nr. 806/2014 ir ietverta tiesību norma, ar kuru tiesības piekļūt lietas materiāliem ir rezervētas tam, uz kuru attiecas procedūra, kurā pieņemta noregulējuma shēma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 1. jūnijs, *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV, T-510/17, EU:T:2022:312, 458. un 464. punkts). Tātad, pat ja 2022. gada 1. jūnija spriedumā *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV (T-510/17, EU:T:2022:312) izvērtētajai situācijai ir zināma līdzība ar situāciju šajā lietā, tā atšķiras šādas tiesību normas esības dēļ.

74 2023. gada 20. decembra spriedums *OCU*/VNV (T-496/18, nav publicēts, EU:T:2023:857), uz kuru *Meta* atsaucās tiesas sēdē, ir turpinājums 2022. gada 1. jūnija spriedumam *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV (T-510/17, EU:T:2022:312), ciktāl tas attiecas arī uz pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem, kas iesniegts pēc administratīvā procesa pabeigšanas. Šajā lietā Vispārējā tiesa norādīja, ka Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās tiesības piekļūt lietas materiāliem attiecas uz personām vai uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem ir sāktas procedūras vai pieņemti lēmumi (skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *OCU*/VNV, T-496/18, nav publicēts, EU:T:2023:857, 36. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr tā vēlreiz ņēma vērā, ka Regulā Nr. 806/2014 ir tiesību norma, ar kuru tiesības piekļūt lietas materiāliem ir paredzētas vienībai, uz ko attiecas procedūra, kurā pieņemta noregulējuma shēma, lai secinātu, ka prasītājai kā apvienībai, kas pārstāv bijušos akcionārus, šādu tiesību nebija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *OCU*/VNV, T-496/18, nav publicēts, EU:T:2023:857, 37. punkts).

75 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ikvienai personai ir tiesības piekļūt lietas materiāliem, kas uz to attiecas, pamatojoties uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tostarp tad, ja šie lietas materiāli nav saistīti ar procedūru, kurā var tikt pieņemts akts, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt, tomēr ar nosacījumu, ka attiecīgajā jomā nav īpašu noteikumu, ar kuriem būtu noteikti šo tiesību piekļūt lietas materiāliem īstenošanas ierobežojumi atbilstoši Hartas 52. panta 1. punkta prasībām.

Par to, ka lietas materiāli, kuriem prasītāja lūdz piekļuvi, ir lietas materiāli, kas uz to attiecas

76 Tagad jāpārbauda, vai pieteikums par piekļuvi lietas materiāliem, ko prasītāja šajā lietā iesniedza saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, bija vērsts uz lietas materiāliem, kas uz to attiecas.

77 Saistošā lēmuma 3/2022, ko EDAK pieņēmusi, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pamatā ir sūdzība, ko prasītāja saskaņā ar šīs regulas 77. pantu iesniedza Austrijas Datu aizsardzības iestādei par *Meta* (tobrīd – *Facebook Ireland*) veikto personas datu apstrādi.

78 Regulas 2016/679 77. panta 1. punktā ikvienam datu subjektam ir piešķirtas tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ja datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde ir šīs regulas pārkāpums. Šī panta 2. punktā tai ir piešķirtas tiesības no šīs uzraudzības iestādes saņemt informāciju par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu.

79 Ja, kā tas ir šajā lietā, attiecīgajai datu apstrādei ir pārrobežu raksturs Regulas 2016/679 4. panta 23. punkta izpratnē, šīs regulas 56. panta 1. punktā, neskarot tās 55. panta 1. punktā paredzēto jurisdikcijas noteikumu, ir paredzēts īstenot "vienas pieturas aģentūras" mehānismu, kura pamatā ir kompetenču sadalījums starp vadošo uzraudzības iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Saskaņā ar šo mehānismu galvenās uzņēmējdarbības vietas uzraudzības iestāde vai pārziņa vai apstrādātāja darbības vietas uzraudzības iestāde ir kompetenta rīkoties kā vadošā uzraudzības iestāde attiecībā uz minētā pārziņa vai apstrādātāja veiktu pārrobežu apstrādi saskaņā ar minētās regulas 60. pantā paredzēto procedūru sadarbībai starp šo iestādi un attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

80 Šajā sadarbības procedūrā vadošajai uzraudzības iestādei citastarp ir jācenšas panākt vienprātību. Šai nolūkā tā saskaņā ar Regulas 2016/679 60. panta 3. punktu nekavējoties nosūta citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm lēmuma projektu, lai saņemtu to atzinumu un pienācīgi ņemtu vērā to viedokli.

81 Konkrētāk – no Regulas 2016/679 56. un 60. panta izriet, ka pārrobežu apstrādes gadījumā – ar šīs regulas 56. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu – dažādajām valstu uzraudzības iestādēm ir šajās tiesību normās paredzētajā kārtībā jāsadarbojas, lai panāktu vienprātību un vienotu lēmumu, kurš ir saistošs visām šīm iestādēm un kura ievērošana pārzinim jānodrošina attiecībā uz apstrādes darbībām, kas veiktas visu tā Savienībā esošo dibinājumu ietvaros.

82 Saskaņā ar Regulas 2016/679 60. panta 4. punktu, ja kāda no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm četru nedēļu laikā pēc konsultēšanās iesniedz šādu būtisku un motivētu iebildumu attiecībā uz lēmuma projektu, vadošā uzraudzības iestāde, ja tā neņem vērā būtisko un motivēto iebildumu vai uzskata, ka iebildums nav būtisks vai motivēts, iesniedz lietu izskatīšanai saskaņā ar 63. pantā minēto konsekvences mehānismu, lai no Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas saņemtu saistošu lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz minētās regulas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

83 Kā EDAK norāda procesuālajos rakstos, šī mehānisma mērķis ir ar tā starpniecību atrisināt viedokļu sadursmes starp vadošo iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm par visiem jautājumiem, uz kuriem attiecas būtisks un motivēts iebildums. EDAK kompetence saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecas tikai uz šiem jautājumiem. Tā pieņem saistošu lēmumu par visiem jautājumiem, par kuriem izteikti būtiski un motivēti iebildumi, bet tikai par tiem.

84 Šī ierobežotā piemērošanas joma ir izskaidrojama ar pašu saistošā lēmuma raksturu, kas adresēts vadošajai uzraudzības iestādei un visām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un tām ir saistošs, kā paredzēts Regulas 2016/679 65. panta 2. punktā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2022. gada 7. decembris, *WhatsApp Ireland*/Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, T-709/21, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2022:783, 42. punkts).

85 Pat ja sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Regulas 2016/679 77. pantu formāli nav dalībnieks procedūrā EDAK, kurā tiek pieņemts saistošs lēmums saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, šai sūdzībai ir būtiska nozīme minētajā procedūrā. Vispirms – šī sūdzība ir visa lēmumu pieņemšanas procesa sākumpunkts. Turpinot – ja EDAK lemj tikai par būtiskiem un motivētiem iebildumiem, kas izraisījuši domstarpības starp vadošo iestādi un vismaz vienu attiecīgo uzraudzības iestādi, šie iebildumi ietilpst procedūrā, kas sākta pēc sūdzības saņemšanas. Tajos bieži tiek ņemti vērā datu subjekta izvirzītie fakti un argumenti, tāpēc EDAK izskatītā lieta vismaz daļēji ir balstīta uz elementiem, kurus tas ir darījis zināmus valsts uzraudzības iestādei. Tādējādi šī persona var likumīgi vēlēties pārbaudīt, vai EDAK ir ņēmusi vērā tās sūdzības elementus, kas pārņemti vai uzsvērti attiecīgo uzraudzības iestāžu būtiskajos un motivētajos iebildumos, vai kādā mērā tie ir ietekmējuši saistošā lēmuma saturu. Šajā ziņā jānorāda, ka šajā lietā saistošajā lēmumā 3/2022 vairākkārt ir atsauce ne tikai uz prasītājas iesniegto sūdzību, bet arī uz pašu prasītāju (skat. šā sprieduma 45. punktu). Visbeidzot – prasītājai kā sūdzības iesniedzējai ir tieša interese procedūras iznākumā, ciktāl tās mērķis ir nodrošināt Regulas 2016/679 konkrētu piemērošanu situācijai, kas saistīta ar viņas personas datu apstrādi, kā izklāstīts šajā sūdzībā.

86 No tā izriet, ka šajā lietā ir jāuzskata, ka EDAK sagatavojošie materiāli saistošā lēmuma 3/2022 pieņemšanai attiecas uz prasītāju Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

87 No tā izriet, ka vienīgā pamata pirmās trīs daļas ir jāapmierina un nav jālemj ne par tā ceturto daļu, kas izvirzīta pakārtoti, ne par *Integritetsskyddsmyndigheten* (Privātās dzīves aizsardzības iestāde, Zviedrija) 2021. gada 2. novembra lēmuma, ko prasītāja pirmo reizi iesniegusi tiesas sēdē Vispārējā tiesā, pieņemamību. Līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl ar to noraidīts prasītājas saskaņā ar 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu iesniegtais pieteikums par piekļuvi EDAK saistošā lēmuma 3/2022 sagatavošanas materiāliem.

Par tiesāšanās izdevumiem

88 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā EDAK spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

89 Atbilstoši Vispārējās tiesas reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. vai 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Līdz ar to šajā gadījumā ir jānolemj, ka *Meta* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas 2023. gada 7. februāra lēmumu, ciktāl ar to noraidīts *Lisa Ballmann* pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu iesniegtais pieteikums par piekļuvi Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lietas materiāliem tās saistošā lēmuma 3/2022 sagatavošanai lietā, ko *Data Protection Commission* (Datu aizsardzības iestāde, Īrija) uzsākusi pret *Meta Platforms Ireland Ltd.***

2) **Eiropas Datu aizsardzības kolēģija sedz savus, kā arī atlīdzina *L. Ballmann* tiesāšanās izdevumus.**

3) ***Meta Platforms Ireland* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati**.

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 16. jūlijā.

[Paraksti]